

Onze situatie benadrukt de discrepantie tussen de Wet langdurige zorg (Wlz) en de Jeugdzorgwet, waardoor gezinnen zoals het onze in een constante staat van onzekerheid en strijd leven.

Kinderen zoals Floris vallen idealiter onder de Wlz, maar blijven vastzitten binnen de Jeugdzorgwet. Dit leidt tot aanzienlijke uitdagingen voor ons als gezin, waaronder:

1. **Korte indicatiestellingen:** Elk jaar staan wij voor de taak om de noodzaak van essentiële zorguren te beargumenteren en te vechten voor de voortzetting ervan voor bso en andere opvangmogelijkheden. Het proces is beladen met de eis van het opstellen van onhaalbare doelen, waarbij het stabiliseren van Floris' toestand niet als een geldig doel wordt gezien. De constante onzekerheid en de vereiste voor jaarlijkse herbeoordeling leggen een enorme druk op ons gezin.

Beperkte opvangmogelijkheden: De beschikbaarheid van buitenschoolse opvang (bso), zaterdagopvang, logeeropvang, en vakantieopvang is schaars. Het beperkte aanbod dat bestaat, is vaak volledig bezet en biedt slechts een maximum aantal dagen opvang, wat verre van voldoende is om aan de behoeften van Floris en ons gezin te voldoen.

Deze situatie heeft ons als gezin in een modus van overleven gebracht, in plaats van dat we een volwaardig leven kunnen leiden. De constante zorg en onzekerheid over de beschikbaarheid en continuïteit van zorg voor Floris leggen een zware last op ons allemaal.

Wat wij dringend nodig hebben is zekerheid - langdurige indicaties die ons garanderen dat Floris toegang heeft tot een passende en vaste opvangplek waar hij zichzelf kan zijn. Dit is cruciaal voor zijn welzijn en ontwikkeling, en stelt ons, als zijn ouders, in staat om met een gerust hart te werken en enige verlichting te vinden in de zware zorglast die wij dragen.

Wij vragen de gemeente met klem om deze problematiek te erkennen en ons te ondersteunen in het vinden van duurzame oplossingen.